

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3Sžo/236/2015                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 1013201984                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 19.10.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jozef Milučký            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:1013201984.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu: Ing. Y. X., bytom T., zastúpeného JUDr. Beatrice Babačovou, advokátkou so sídlom Hlavná 43, 931 01 Šamorín, proti žalovanému: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SELUZ-17-1/2013 zo dňa 6. septembra 2013, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/262/2013-69 zo dňa 29. mája 2015, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/262/2013- 69 zo dňa 29. mája 2015 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) postupom podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu ako nedôvodnú. Žalobca podanou žalobou žiadal zrušiť rozhodnutie žalovaného č. SELUZ-17-1/2013 zo dňa 6. septembra 2013, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 25 zo dňa 27. mája 2013 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka dňom 31. mája 2013 podľa ustanovenia § 70 ods. 1 písm. d) zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 346/2005 Z.z.“) a ktorým zároveň zamietol odvolanie.

Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z napadnutého rozhodnutia žalovaného vyplýva, že tento sa zaoberal každou námietkou, svoju úvahu, ako aj skutkové zistenia rozviedol v odôvodnení zrozumiteľne a na základe takýchto výsledkov personálny rozkaz potvrdil. Ďalej uviedol, že správne orgány dostatočne zistili skutočný stav veci na základe vykonaných dôkazov. Prítomnosť alkoholu žalobca nepopieral. Zo zadovážených dôkazov je podľa krajského súdu preukázané, že žalobca porušil základnú povinnosť profesionálneho vojaka tým, že dňa 24. mája 2013 vykonával štátnu službu pod

vplyvom alkoholu, čo bolo potvrdené aj výsledkami dychovej skúšky riadne certifikovaným prístrojom Alkotest 7410 (Dräger). Podľa názoru krajského súdu neobstojí námietka žalobcu vo veci dôveryhodnosti prístroja, keďže jeho spôsobilosť (určenie doby platnosti, expirácie prístroja v zmysle certifikátu) bola ešte v lehote stanovenej a overenej odbornou inštitúciou Slovenským metrologickým ústavom dňom 28. novembra 2012. Žalobca svoje tvrdenie ničím nepodložil a preto súd túto námietku považoval za účelovú a neopodstatnenú.

Ďalej krajský súd konštatoval, že z administratívneho spisu ďalej vyplýva, že žalobca bol riadne oboznámený s podkladmi, z ktorých pri rozhodovaní správne orgány vychádzali, (návrh na prepustenie, vykonaný personálny pohovor s náčelníkom - vedúcim služobného úradu o prepustení žalobcu, umožnenie nahliadnutia do spisu v zmysle stanoviska zo dňa 14. júna 2013 k žiadosti žalobcu o zabezpečenie právnej ochrany, stanovisko k otázke námietky bezprostredného nadriadeného žalobcu a tiež stanovisko k neakceptácii požiadavky na pribratie znalca z odboru zdravotníctva do prebiehajúceho konania). S týmito otázkami sa žalovaný vysporiadal vo veci. Krajský súd zdôraznil, že aj keď boli tieto formálne otázky vysporiadané rozhodnutím i v druhostupňovom konaní, boli vysporiadané včas, keďže obe správne rozhodnutia tvoria jeden celok. Formálne zopakovanie administratívneho konania nepredstavuje pre účastníka, vo vzťahu k skutkovej stránke veci, reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech (R 103/2011). Preto v tejto súvislosti krajský súd neakceptoval námietky žalobcu. Rovnako neobstála námietka, že v danom prípade správne orgány mali akceptovať zásadu prezumpcie nevinu. Krajský súd upriamil pozornosť žalobcu na skutočnosť, že vo veci prepustenia vojaka zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 70 ods. 1 písm. d) zákona č. 346/2005 Z.z. nejde o deliktuózne konanie. Vzhľadom na nulovú toleranciu možnosti požitia alkoholu pri výkone služby profesionálneho vojaka žalobca bol prepustený zo služobného pomeru bez možnosti ďalšej úvahy správneho orgánu, pretože v ust. § 70 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. je zakotvené skončenie služobného pomeru profesionálneho vojaka obligatórne (zo zákona). Rovnako podľa krajského súdu neobstojí námietka žalobcu vo veci nesprávneho doručovania listín namiesto právneho zástupcovi žalobcu priamo žalobcovi. Žalobca mal možnosť odmietnuť prevzatie zásielky (personálneho rozkazu) dňa 31. mája 2013 s odkazom na svojho právneho zástupcu splnomocneného dňa 30. mája 2013 (čo však neurobil); o splnomocnení sa žalovaný dozvedel až dňa 4. júna 2013, t.j. po doručení personálneho rozkazu do rúk žalobcovi a preto mu túto námietku nemožno objektívne dať na ťarchu.

Ďalej krajský súd poukázal na list veliteľa hliadky Útvaru vojenskej polície č. ÚVPBA-26-21/2013 zo dňa 27. júna 2013, z ktorého vyplýva, že údaje uvedené v prístroji zodpovedali aktuálnemu času a dátumu, čo žalobca opäť nijako nevyvrátil. Z písomného vojenského rozkazu veliteľa síl výcviku a podpory na spresnenie výkonu štátnej služby č. 71 zo dňa 31. decembra 2012 žalobca mal v stanovený deň určený služobný čas od 6,30 hod. do 12,00 hod., t.j. 5,5 hod. a v danom čase bola plánovaná a vykonaná aj úloha hliadky. Žalovaný podľa krajského súdu správne poukázal na to, že v zmysle § 91 Zákonníka práce žalobca nemal nárok na poskytnutie prestávky na odpočinok či jedenie, takže jeho námietka týmto smerom neobstojí. Navyše podľa zistenia žalovaného z relevantných záznamov žalobca mal posledný záznam v uvedený deň o 11:50 hod., t.j. o 12:20 hod. sa žalobca v budove výkonu hliadky už nenachádzal.

Porušenie zásady na rovnaké zaobchádzanie - žalobcom uvádzané prípady iných profesionálnych vojakov - krajský súd vnímal len ako uvedenie vlastného názoru žalobcu bez relevantnej sily dôkazu, keďže tieto skutočnosti ničím neboli podložené a v tejto súvislosti žalobca ani nič ďalšie nenavrhol (svedecké výpovede). Rovnako výkon bezchybnej 31 ročnej praxe na veci už nič nemohlo zmeniť, keďže správne orgány preukázali existenciu zákonného dôvodu na skončenie služobného pomeru profesionálneho vojaka.

Záverom krajský súd uviedol, že nakoľko námietky žalobcu neodôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia, žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 250 j ods. 1 O.s.p. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto konaní náhrada trov neprináleží.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a domáhal sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že postup krajského súdu považuje za nesprávny v tom, že neprihliadol na všetky žalobcom uvedené, ako aj zákonom upravené podmienky pri preskúmaní postupu napadnutého rozhodnutia.

Žalobca v podanom odvolaní v podstate poukázal na rovnaké námietky ako v žalobe. Krajskému súdu vyčítal, že nedostatočne a len okrajovo preskúmal zákonné oprávnenie a zákonnosť postupu žalovaného, nakoľko vznesenými námietkami sa vôbec nezaoberal a priklonil sa len k dohadom. Žalobca podobne ako v žalobe poukázal na nesprávnosť doručovania prvostupňového rozhodnutia vzhľadom na udelenú plnú moc svojmu právnomu zástupcovi. Podľa žalobcu prvostupňový súd ani pracovník správneho orgánu na túto skutočnosť vôbec nebral ohľad a pri doručovaní rozhodnutia účastníkovi konania vedome doručoval predmetné rozhodnutie len jemu s tým, že on o podanom a doručenom zastúpení nemá vedomosť a že ho ani nezaujíma. Z uvedeného dôvodu tvrdenie žalovaného, že pri doručovaní písomnosti bolo zo strany príslušného správneho orgánu všetko v poriadku považuje žalobca za účelové a vykonštruované.

Ďalej v tejto súvislosti poukázal žalobca na vylúčenie pracovníka správneho orgánu v súlade s ustanovením § 9 a následných zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok). Príslušný správny orgán sa s touto vznesenou námietkou vôbec nezaoberal a o nezaujatosti uvedeného pracovníka žiadnym spôsobom nerozhodol, čím závažným spôsobom porušil práva žalobcu a aj splnomocneného zástupcu na ktoré mal prihliadať a vo vedenom správnom konaní zohľadniť.

Žalobca namietal, že správny orgán nevzal do úvahy ani ním podanú žiadosť o skončenie služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa ustanovenia § 70 ods. 2 písm. a) zákona č. 346/2005 Z.z. Aj napriek tomu, že podaním žiadosti bolo začaté samostatné správne konanie príslušný veliteľ nespracoval návrh na prepustenie zo služobného pomeru z uvedeného dôvodu.

Žalobca poukázal na nedostatok času, ktorý bol poskytnutý žalobcovi a jeho zástupcovi na prípravu a vyjadrenie sa k predloženým materiálom a ku skutočnostiam s tým, že zástupca nebol oboznámený so spisovým materiálom, ani sa k zadováženým dôkazom nemohol vyjadriť pred vydaním prvostupňového rozhodnutia. Uvedenou námietkou sa podľa žalobcu nezaoberal ani krajský súd.

Ďalej žalobca poukázal na zásadu prezumpcie neviný, ktorá sa uplatňuje vo všetkých druhoch konaní, aj v správnom a priestupkovom konaní, či v konaní o disciplinárnom previnení a pod. Správny orgán bezdôvodne presunul dôkazné bremeno na žalobcu, čím došlo k porušeniu základných pravidiel procesu správneho konania garantované správnym poriadkom, ako aj zákonom č. 346/2005 Z.z.

Žalobca od začiatku žiadal príslušníkov Vojenskej polície o zabezpečenie odberu krvi, čo mu nebolo umožnené. Aj napriek tomu, že príslušníci majú zákonnú povinnosť zabezpečiť takéto objektívne skúmanie, či naozaj je uvedený príslušník pod vplyvom alkoholu a nie len pod vplyvom inej látky, ktorá v uvedenom prístroji preukáže omylom prítomnosť alkoholu. Žalobca preto považuje záver krajského súdu, že sa jedná o alkohol za nekompetentný, nakoľko svoje tvrdenie opiera výlučne o vlastné subjektívne presvedčenie, že opak sa nepripúšťa a o to, že vykonaný výstup z prístroja je neomylný.

S poukazom na článok uverejnený v Hospodárskych novinách dňa 5. júna 2015 označený ako „Za volantom nafúkate aj z keksíka. Tomuto sa vyhnete pri jazde autom“ dospel žalobca k záveru, že keďže v inkriminovanej dobe bezprostredne požíval kávu a keksy Mila, a to v značnej miere, výstup z meracieho prístroja bol značne skreslený a neobjektívny. Na skutočnosť, že uvedené potraviny môžu skresliť výstup, nebol ako účastník konania vôbec upozornený.

Ďalej žalobca poukázal na priestupkové konanie a rozhodnutie, ktorým bola vec odložená, nakoľko konaním žalobcu nebol spáchaný priestupok. Okrem formálnych nedostatkov prvostupňového rozhodnutia, uviedol aj námietku, že správny orgán nepreskúmal všetky svoje dôvody uvedené v odôvodnení personálneho rozkazu.

Ďalšími námietkami žalobca opakovane poukázal na nesprávne uvedený čas výkonu kontroly a na končiacu platnosť vydaného certifikátu meracieho prístroja. V závere poukázal tiež na porušenie zásady rovnakého zaobchádzania a v doplnenom odvolaní doložil aj písomnosti preukazujúce porušenie tejto zásady v konkrétnom prípade. Vyjadrenie krajského súdu, že porušenie uvedenej zásady mohol súd vnímať len ako uvedenie vlastného názoru žalobcu bez relevantnej sily dôkazu, keďže tieto skutočnosti neboli ničím podložené a v tejto súvislosti žalobca nič nenavrhol, považoval žalobca za nesprávne a zavádzajúce. Nakoľko uviedol konkrétne mená iných profesionálnych vojakov, ktorí neboli posudzovaní rovnako ako žalobca, navrhol pripojenie administratívnych spisov v týchto prípadoch.

Žalovaný sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu, rozhodnutie žalovaného a konanie predchádzajúce jeho vydaniu, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 46 ods. 2 ústavy kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Predmetom odvolacieho konania je rozsudok krajského súdu o zamietnutí žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. SELUZ-17-1/2013 zo dňa 6. septembra 2013, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 25 zo dňa 27. mája 2013 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka dňom 31. mája 2013 podľa ustanovenia § 70 ods. 1 písm. d) zákona č. 346/2005 Z.z. a ktorým zároveň zamietol odvolanie.

Najvyšší súd sa stotožňuje s právnymi závermi a logickými argumentmi krajského súdu, preto nebude

opakovať pre účastníkov konania známe skutočnosti a pre správnosť rozhodnutia uvádza nasledovné dôvody.

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že dňa 30. mája 2013 veliteľ brig. gen. Ing. O. U. spracoval návrh na prepustenie žalobcu ako profesionálneho vojaka zo služobného pomeru podľa § 70 ods. 1 písm. d) zákona č. 346/2005 Z.z. z dôvodu, že vykonával štátnu službu pod vplyvom alkoholu, čím závažným spôsobom porušil základné povinnosti vojaka podľa § 70 ods. 4 písm. a) zákona č. 346/2005 Z.z.

Dňa 24. mája 2013 o 11:20 hod. bola u žalobcu príslušníkmi Útvaru vojenskej polície Bratislava vykonaná náhodná kontrola prítomnosti alkoholu v dychu prístrojom Dräger ALCOTEST 7410 v.č. ARLH-264 a nameraná hodnota 0,37 mg/l a pri opakovanej skúške o 11:41 hod. rovnaká hodnota 0,37 mg/l.

Podľa § 70 ods. 1 písm. d) zákona č. 346/2005 Z.z. služobný pomer profesionálneho vojaka sa skončí prepustením, ak závažným spôsobom porušil základnú povinnosť ustanovenú týmto zákonom alebo porušil zákaz ustanovený týmto zákonom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 70 ods. 4 písm. a) zákona č. 346/2005 Z.z. závažný spôsob porušenia základnej povinnosti podľa odseku 1 písm. d) je výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu alebo iných omamných alebo psychotropných látok.

Podľa § 73 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z., návrh na prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru spracúva veliteľ ak vzniknú dôvody uvedené v § 70 ods. 1 <. a v § 70 ods. 2 písm. b) až e) <. alebo na základe žiadosti profesionálneho vojaka o prepustenie zo služobného pomeru podľa § 70 ods. 2 písm. a) <., alebo na základe písomného oznámenia profesionálneho vojaka o splnení podmienok podľa § 71 <.. Po oboznámení profesionálneho vojaka s návrhom na jeho prepustenie veliteľ bezodkladne predloží návrh na prepustenie vedúcemu služobného úradu oprávnenému rozhodnúť o prepustení profesionálneho vojaka zo služobného pomeru.

Podľa článku 2 ods. 1 písm. b) rozkazu ministra obrany Slovenskej republiky č. 14 zo dňa 6. júna 2005 o zabezpečení ochrany pred zneužívaním alkoholických nápojov a ochrane nefajčiarov v rezorte ministerstva obrany, zakazujem požívať alkoholické nápoje na pracovisku alebo mimo pracoviska pri plnení služobných povinností alebo pracovných povinností, pred nástupom do služby alebo zamestnania a v čase výkonu služby alebo zamestnania.

Podľa § 30 ods. 1 písm. f) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch priestupku sa dopustí ten, kto požíje alkoholický nápoj alebo užije inú návykovú látku, hoci vie, že bude vykonávať zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť zdravie ľudí alebo poškodiť majetok.

Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

K prvej odvolacej námietke žalobcu týkajúcej sa doručovania prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu, odvolací súd uvádza, že prevzatie zastúpenia žalobcu vyvolalo právne účinky až dňom doručenia plnej moci na zastupovanie správneho orgánu, t.j. až dňa 4. júna 2013, kedy sa o zastupovaní žalobcu

dozvedel. Správny orgán bol povinný konať s právnym zástupcom žalobcu a od tohto momentu doručovať všetky nasledujúce písomnosti právnomu zástupcovi žalobcu. Vo vzťahu k doručeniu personálneho rozkazu, ktorý bol doručený žalobcovi dňa 31. mája 2013 vyplýva, že v danom čase ešte nebol právne zastúpený pred správnym orgánom, preto doručenie personálneho rozkazu žalobcovi bolo vykonané správnym orgánom správne a zákonné. Od tohto momentu plynula aj lehota na podanie odvolania.

K vznesenej námietke zaujatosti žalobcom v prebiehajúcom správnom konaní odvolací súd uvádza, že o uvedenej námietke nebolo potrebné vydávať rozhodnutie, nakoľko bola nedôvodná, a preto na ňu správny orgán neprihliadal. Z listu č. ŠbPO-176-8/2013 zo dňa 30. mája 2013 vyplýva, že účasť veliteľa v konaní je obmedzená na spracovanie a predloženie návrhu na skončenie služobného pomeru v zmysle § 73 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. vedúcemu služobného úradu, pričom obligatórny charakter ustanovenia § 70 ods. 1 písm. d) v spojení s § 4 písm. a) tohto ustanovenia ho k uvedenému postupu zaväzoval. Rozhodnutie vydal orgán na to príslušný a to náčelník Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky, ktorého zaujatosť nebola namietaná. V tomto smere bol postup správneho orgánu zákonný.

Odvolací súd zhodne so správnym orgánom v danej veci konštatuje, že podanie žiadosti o skončenie služobného pomeru v ten istý deň ako bol spísaný návrh na prepustenie zo služobného pomeru je účelové s cieľom privodiť si miernejšie následky v súvislosti s výsluhovými náležitosťami a nakoľko výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu predstavuje obligatórny dôvod prepustenia zo služobného pomeru, bolo potrebné, aby správny orgán začal konať odhliadnuc od podanej žiadosti.

Žalobca v podanom odvolaní tvrdí, že krajský súd sa nezaoberal vážnym porušením zákonného práva žalobcu a jeho splnomocneného zástupcu tým, že im nebol daný primeraný čas na prípravu a vyjadrenie sa k predloženým materiálom a skutočnostiam. Správny orgán však po doručení plnej moci listom č. ŠbPO-176-8/2013 zo dňa 14. júna 2013 uviedol, že spisový materiál nemá k dispozícii a uviedol presne miesto a kontaktnú osobu s uvedením telefonického kontaktu, kde je možné nahliadnutie do spisu. Zároveň ako vyplýva z administratívneho spisu, listom č. ŠbPO-147/2-293/2013 zo dňa 16. júla 2013 správny orgán zaslal právnomu zástupcovi žalobcu aj fotokópiu spisového materiálu. Čo sa týka spolupráce správneho orgánu s právnym zástupcom žalobcu pred vydaním prvostupňového rozhodnutia, odvolací súd poukazuje na vyššie uvedené konštatovanie o právnych účinkov spojených so zastupovaním v konaní pred správnym orgánom, ktoré nastanú až po doručení plnej moci na zastupovanie správneho orgánu. Nie je správne tvrdenie žalobcu, že sa krajský súd nezaoberal uvedenou námietkou, nakoľko krajský súd v rozhodnutí konštatoval, že žalobca bol riadne oboznámený s podkladmi, z ktorých správne orgány vychádzali a následne uviedol konkrétne podklady.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že priestupkové konanie je samostatným konaním, oddeleným od konania vo veci skončenia služobného pomeru, v ktorom sa posudzujú iné skutočnosti a kde sa vyžaduje vyššia miera závažnosti konania na naplnenie skutkovej podstaty priestupku. V rámci priestupkového konania správny orgán skúmal, či konaním žalobcu mohlo dôjsť k ohrozeniu zdravia ľudí alebo k poškodeniu majetku. Odloženie veci záznamom preto automaticky neznamená chýbajúcu zodpovednosť za porušenie pracovnej disciplíny. Navyše správny orgán v rozhodnutí o odložení veci záznamom neuvádza, že žalobca nebol pod vplyvom alkoholu v čase vykonávania kontroly, len konštatuje, že konaním žalobcu nemohlo dôjsť k ohrozeniu zdravia ľudí alebo k poškodeniu majetku a, že prepustenie zo služobného pomeru je dostatočnou sankciou pre žalobcu. Zároveň odvolací súd poukazuje na tvrdšiu disciplínu v ozbrojených silách a na povinnosti profesionálneho vojaka vyplývajúce mu zo zákona č. 346/2005 Z.z., ako aj z rozkazu ministra obrany Slovenskej republiky zo dňa 6. júna 2005 a služobných predpisov.

K článku uverejnenému v Hospodárskych novinách, na ktorý poukazuje žalobca v podanom odvolaní, odvolací súd uvádza, že aj pri potravinách, ktoré spôsobujú prítomnosť alkoholu v dychu, pri opakovanom meraní po 15 minútach boli výsledky negatívne. V danom prípade sa u žalobcu výsledok ani pri opakovanom meraní nezmenil. Odvolací súd dáva žalobcovi do pozornosti rozpor v jeho

tvrdeniach uvedených v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu, kde uviedol, že nevhodne skombinoval čokoládové cukríky plnené rumovou esenciou s kvapkami na prechladnutie, pričom v odvolaní voči rozsudku krajského súdu s poukazom na uvedený článok tvrdil, že bezprostredne pred náhodnou kontrolou skonsumoval keksy Mila.

Žalobca doručeným doplnením odvolania poukázal na obdobný prípad iného profesionálneho vojaka, ktorý nebol prepustený zo služobného pomeru z dôvodu požitia alkoholických nápojov, pričom v tomto prípade išlo o preukázané požitie alkoholu vo výkone štátnej služby. Žalobca zároveň pripojil kópiu listu Riaditeľstva vojenskej polície Trenčín a kópiu časti rozhodnutia Riaditeľa personálneho úradu č. 6954 zo dňa 14. októbra 2010. Odvolací súd uvádza, že každý prípad je síce potrebné rozhodovať tak, aby o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely, avšak je potrebné zdôrazniť, že pri zohľadnení konkrétnych okolností konkrétneho prípadu. Z predložených písomností nie je možné pochopiť všetky súvislosti a všetky skutkové okolnosti, na základe ktorých rozhodol správny orgán tak ako rozhodol, preto uvedená odvolacia námietka žalobcu neobstoí. Rovnako odvolací súd konštatuje, že pripojenie administratívnych spisov v obdobných prípadoch uvedených žalobcom by bolo z tohto dôvodu nadbytočné.

Na základe vyššie uvedených skutočností a v spojení s citovanými ustanoveniami zákonov, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.).

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 a v spojení s § 246c veta prvá O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.